

วิเคราะห์แนวคิดทางจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อที่ ปรากฏในวรรณกรรมของโกวเล้ง An Analysis of Lao Tzu's Ethical Concept as Found in Gu Long's Literary Works

พระชวนชัย สุทรปญโญ

Phra Chaunchai Suddhapaṇḍito

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Mai Campus

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์แนวคิดทางจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อที่มีปรากฏในวรรณกรรมของโกวเล้ง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อในคัมภีร์เต๋า เต็กเก็ง และเพื่อวิเคราะห์หาแนวคิดทางจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อที่ปรากฏในวรรณกรรมของโกวเล้ง

ผลศึกษาพบว่า จุดมุ่งหมายหลักของเหลาจื๋อคือ การดำเนินชีวิตตามธรรมชาติ มีชีวิตอย่างเรียบง่าย มีความอดทน อ่อนน้อมถ่อมตน ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ จริยศาสตร์สำคัญของเหลาจื๋อในคัมภีร์เต๋าเต็กเก็ง คือ 1. จื๋อใจ รู้จักตัวเองให้ถูกต้อง ก็คือการรู้จักธรรมชาติของชีวิต, 2. จื๋อแข็ง ขณะตัวเองได้ ก็คือการปฏิบัติตามกฎธรรมชาติของชีวิตจนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับธรรมชาตินั้น, 3. จื๋อจก มีความรู้จักพอ ไม่ทะเยอทะยาน คือมีความสันโดษ, 4. จื๋ออีเต๋า มีเต๋าเป็นจุดหมายของชีวิต และทั้งหมดนี้คือชีวิตในอุดมคติของเต๋า

วรรณกรรมของโกวเล้งนี้ ตัวละครทุกตัวละครมีลักษณะเด่นเฉพาะ มีอิสระเสรีในการเลือกใช้ชีวิต และไม่ยอมถูกกฎเกณฑ์ของสังคมจำกัด มีคุณธรรม มีจิตใจหาญหาญรักความยุติธรรม มีกิเลสตัณหาความรู้สึกเหมือนปุถุชน มีแนวคิดทางจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อปรากฏให้เห็นในลักษณะของการกระทำตามหน้าที่ แสดงออกมาในรูปแบบของการกระทำต่างๆ ในแต่ละช่วงของชีวิต มีมโนธรรมประจักษ์ มีความรักเพื่อนมนุษย์ ไม่สนใจเกียรติยศ ใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่เห็นแก่ตัว ทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นและสังคม ไม่แสวงหาความฟุ้งเฟ้อทางด้านวัตถุ ประการสำคัญที่พบจากวรรณกรรมของโกวเล้งคือ อุดมคติและปรัชญาของผู้เขียนสะท้อนให้เห็นถึงแก่นแท้แห่งชีวิตและสังคมมนุษย์ได้ในสังคมแห่งความจริง

คำสำคัญ: เต๋า เต็ก เก็ง; จริยศาสตร์เหลาจื๊อ; วรรณกรรมโกวเล้ง

Abstract

The research is a philosophical study on Lao Tzu's ethical concept as found in Gu Long's literary works. The research's objectives are to study Lao Tzu's ethical concept in Tao Te Ching and to analyze an ethical concept as appeared in Gu Long's literary works.

The study found that Lao Tzu's philosophical concept aimed at the simplicity of living in line with nature, having patient and humility in accordance with nature. In addition, the Lao Tzu's ethical concept can be found in 4 aspects viz., (1) To know oneself and nature of life, (2) Conquer Oneself, (3) Self – Moderation and (4) Taoism is the an ideal life.

Regarding the seven literary works of Gu Long, there are a variety of characters and each character has unique characteristics such as freedom in lifestyle, unaccepted rules of society, morality, brave heart, intense feeling of justice. Charismas are linked the character of common people of the world. The ethics of Lao Tzu appeared in a manner of the responsibility in each period of life. It can be seen clearly from the behavior of those characters, which have their own lifestyle with morality. The ethical concept that found in Gu Long's literary works was: loving kindness, refuse to take notice of honor, living in simplicity, unselfishness, being helpful to other and non-materialistic. Beside the combat craft, the key findings from the literature of Gu Long was the philosophical idea that reflected the true essence of human life and society.

keywords: Tao Te Ching; Lao Tzu's ethics; Gu Long literature

บทนำ

เสาหลักสำคัญที่ทำให้ปรัชญาจีนเจริญรุ่งเรืองตั้งแต่อดีตกาลและคงอยู่ถึงปัจจุบันคือสองนักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่เหลาจื๊อ (ราวศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาล)

กับขงจื้อ (ราวปี 551 – 478 ก่อนคริสตกาล)

เหลาจื๊อ (ปรัชญาเต๋า) มีแนวคิดเป็นลักษณะจิตนิยม สอนว่าความจริงแท้คือ เต๋ออันเป็นธรรมชาติที่อยู่เหนือการสมมุติ เป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่งและพิสูจน์ไม่ได้ด้วยผัสสะ (ประสบการณ์ระดับประสาทสัมผัส) เป็นปรัชญาปัจเจกชน เชื่อว่าธรรมชาติดั้งเดิมของมนุษย์ดีอยู่แล้วแต่มนุษย์ถูกความอยากเข้าครอบงำ ทำให้ตกอยู่ในอำนาจกิเลสตัณหาจึงทำให้หันหลังไปจากเต๋า มุ่งแสวงหาสิ่งต่างๆ มาตอบสนองความอยากของตนผลที่ตามมาคือทำให้มนุษย์มีความทุกข์มนุษย์จึงควรกลับเข้าหา “เต๋า” มุ่งสู่ความสงบทางธรรมสละทางโลก ดำรงชีวิตเรียบง่ายเพราะมนุษย์สามารถเข้าถึง “เต๋า” ได้โดยอาศัยจิตที่สงบการกลับคืนสู่เต๋าคือการดำเนินชีวิตสอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติและเรียบง่าย แนวคิดทางการเมืองคือการปล่อยให้ประชาชนอยู่อย่างมีอิสระภาพให้เป็นไปตามธรรมชาติ ความเดือดร้อนของสังคมเป็นผลจากการศึกษา (เมื่อมีความฉลาดมากเกิดไปอาจนำไปสู่การเอาเปรียบผู้อื่นในสังคม) และการเข้าไปก้าวก่ายของรัฐในการเข้าไปปกครองประชาชน รัฐในอุดมคติคือรัฐที่มีเต๋ามีความสงบเป็นที่ตั้ง ไม่รุกรานใคร

ขงจื้อ (ปรัชญาขงจื้อ) เน้นโลกปัจจุบันมุ่งสู่ความสงบสุขของโลก คุณธรรมเป็นหลักในการดำเนินชีวิตกล่าวคือเน้นทำตัวให้ดีก่อนอาศัยการศึกษาเล่าเรียนและยึดมั่นในจารีตวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ แล้วสังคมจะดีเอง ส่วนสังคมการเมืองเน้นให้แต่ละคนทำหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์ รัฐบาลต้องช่วยทำประโยชน์ให้ประชาชน (รัฐควรเข้ามาจัดระบบ) สนับสนุนให้ตั้งระบบครอบครัวและนับถือวงศ์ญาติ มองธรรมชาติของมนุษย์ว่าดีงาม แต่เพราะมนุษย์หลงลืมจารีตประเพณีและคุณธรรมที่ดี ทำให้มนุษย์เดือดร้อน ความเลวร้ายจะหมดไปถ้ามนุษย์ยึดมั่นตามจารีตประเพณีและคุณธรรมตามเดิม

จะเห็นว่าปรัชญาจีนมีลักษณะเป็นปรัชญาชีวิตโดยอาศัยความเชื่อถือที่ผ่านมาในอดีตเป็นรากฐานจึงมีลักษณะต่างจากปรัชญาตะวันตกและปรัชญาอินเดีย ปรัชญาจีนให้ความสำคัญแก่นุษย์ด้วยกัน ทำอย่างไรจึงเป็นคนดีมีความสุขทำอะไรสังคม ประเทศและโลกจะมีความสงบสุข (พิน ดอกบัว, 2554: 11) วิธีการและทัศนคติของปรัชญาจีนคือเน้นหลักปฏิบัติและความเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ มีทัศนะที่มองมนุษย์ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของโลกและจักรวาลทุกชีวิตมีความสัมพันธ์กัน เน้นหลักปฏิบัติด้วยการฝึกฝนตนเอง เพื่อเข้าใจปัญหาทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม มองสิ่งต่างๆ ไม่ใช่ในแบบขัดแย้งแต่มองถึงความกลมกลืนประสานสืบเนื่องของสิ่งต่างๆ ทั้งหลายในโลกแห่งเอกภาพ ปรัชญาจีนจึงเป็นปรัชญาที่ให้ความสำคัญต่อความรักเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มุ่งสู่ความสัมพันธ์ที่ดีในสังคม

ดังนั้นเนื้อหาปรัชญาจึงเน้นเรื่องจริยศาสตร์มากกว่าเพิ่มพูนความรู้แก้สติปัญญา ต่อมาเมื่อแนวคิดพัฒนาขึ้นเป็นความเชื่อศรัทธา ปรัชญาเข้ากับปรัชญาขงจื๊อ จึงได้รับการยอมรับเป็นศาสนาในที่สุดส่วนเป้าหมายของปรัชญาจีนจะเน้นชีวิตในโลกปัจจุบันซึ่งมีลักษณะใกล้ชิดกับจริยศาสตร์ การเมือง วรรณคดีและศิลปะซึ่งทั้งหลายจื๊อและขงจื๊อมีชีวิตอยู่ในยุคที่มีเหตุการณ์สับสนวุ่นวายเนื่องจากการชิงดีชิงเด่นกันระหว่างเจ้านครแต่ยังคงแสวงหาสันติสุขโดยมีชีวิตที่เรียบง่ายดีงาม (บุญมี แทนแก้ว, 2539: 29)

ในภาวะที่ยู่เหิงเช่นนี้เหลาจื๊อเห็นว่าเบื้องหลังทุกสิ่งทุกอย่าง ภาวะที่มีอยู่อย่างหนึ่งคือเต๋าหรือกฎธรรมชาติ การศึกษา (ที่มากเกินไป) และวัฒนธรรมนำความชั่ว ความทะยานอยาก ความฟุ้งเฟ้อหรูหรา ความหลอกลวงมาให้แก่นมนุษย์แต่เมื่อมนุษย์หันกลับไปหาธรรมชาติที่แท้จริงครั้งแรก และมุ่งต่อเมตตาธรรม มีปัญญาระเบียบแบบแผนและเจตตียุติธรรมแล้ว ก็จะมีสุขสงบและสุขสบาย (เรื่องเดียวกัน, 2539: 129) จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความคิดเกี่ยวกับสังคมที่ดีของ เหลาจื๊อคือสังคมบุพกาลหรือปฐมสังคม ซึ่งไม่มีความสลับซับซ้อน รัฐดังกล่าวเป็นรัฐเล็กๆ ผู้คนจำนวนน้อยอาศัยอยู่จึงเป็นสังคมที่บริสุทธิ์ เรียกว่าเป็นสังคมในอุดมคติเป็นสังคมที่ดีมีความสวยงามแต่ความหมายของเหลาจื๊ออันแท้จริงนั้นคือความสงบสุขภายในจิตใจ ปัจจุบันปรัชญาคำสอนวัฒนธรรมเหล่านี้อย่างคงฝังลึกอยู่ในจิตใจของปวงชนชาวจีน นักปราชญ์รุ่นหลังก็สะท้อนหลักคำสอน ผ่านทางงานศิลปะต่างๆ มากมายหลายแขนงทั้งงานนิพนธ์รูปปั้น จิตรกรรมและงานเขียนมากมาย

โกวเล้งนักประพันธ์วรรณกรรมจีนกำลังภายในชื่อดังก็เป็นหนึ่งในนั้นที่ได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมคำสอนเหล่านี้อย่างลึกซึ้งในวรรณกรรมจีนกำลังภายในของเขาจะมีหลักปรัชญาและคำคมสอดแทรกอยู่เสมอโดยเฉพาะปรัชญาเต๋า วรรณกรรมจีนกำลังภายในนั้นมีลักษณะของเรื่องโดยทั่วไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ มีการชิงดีชิงเด่น การตามล่าหรือล้างแค้น การต่อสู้เพื่อคุณธรรมธรรมะต่อสู้กับอธรรม ในยุคที่วรรณกรรมกำลังภายในรุ่งโรจน์นี้โกวเล้งได้สร้างเส้นทางให้กับตัวเองสายหนึ่ง โดยการหลุดพ้นจากกำแพงล้อมของเนี้ยฮู่เซ่งและกิมย้ง ให้ความรู้สึกแปลกใหม่แก่ผู้อ่าน โกวเล้งทิ้งแนวการเขียนแบบผูกโยงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์กับเค้าโครงเรื่องที่คิดฝันไว้ ปลดปล่อยความคิดเป็นอิสระแล้วผูกเรื่องขึ้นจากจินตนาการ ผ่างด้วยคำคมและปรัชญา (พาสนา แพรพรรณ, 2556: 18)

ตัวละครของเขาไม่ใช่วีรบุรุษวางมาดเย่อหยิ่ง เจ้าสำนักกระเป๋ผู้เลอเกียรติ หรือวิญญูชนผู้ปกปิดความชั่วไว้อย่างแยบยล แต่เป็นคนสามัญกิเลสหนาผ่างทั้งข้อดีงามและข้อบกพร่อง (แบบต้องถกเถียงกันว่าเขาเป็นคนดีหรือคนเลว) เพลิดเพลินกับความสุขและความ

ทุกข์ของชีวิตโดยไม่ตัดพ้อฟ้าดินบางครั้งขัดแย้งกับชนบและจารีต แต่รักษาความยุติธรรม และรักเพื่อนมนุษย์ โดยไม่ลำเอียงด้านก้าพืดคนตั้งคำพูดที่ปรากฏในวรรณกรรมของเขา ว่า“ชาติกำเนิดของคนหาสำคัญนักไม คนทั้งมิใช่สุนัข มิใช่อาชา จะต้องมิพันธุ์ดีจึงนับว่าดี ได้ คนที่คิดจะเป็นบุคคลเยี่ยงไร ล้วนอยู่ที่ตัวมันเองทั้งสิ้นนี่นับว่าเป็นจุดสำคัญที่สุด” (โกวเล้ง, 2513) มีผลงานที่โดดเด่นมากมายเช่น ราชายุทธจักร เขียวฮ้ออี้ จัปอดนิ่ง มือกระบี่ มากรักกระบี่ไร่น้ำใจ (ฤทธิ์มิดสัน) เล็กเขี้ยวหงส์ ชุดอาวุธทั้งเจ็ด วีรบุรุษสำราญและดาวตก ผีเสื้อ กระบี่ เป็นต้น เมื่อถึงยุคของโกวเล้งนิยายกำลังภายในนับว่าหลุดพ้นจากจารีตดั้งเดิม คล้ายเรือลำใหม่ กางใบแล่นออกสู่ท้องทะเลกว้าง ทำให้ผู้คนได้เปิดหูเปิดตาเห็นโลกใหม่

จากที่กล่าวมานั้นผู้วิจัยเห็นว่าสมควรที่จะทำการวิเคราะห์จริยศาสตร์ของ เหล่าจื่อให้ละเอียดชัดเจนเป็นระบบและวิเคราะห์ว่าคุณธรรมที่ตัวละครเหล่านั้นได้ แสดงออกมามีอะไรบ้างสอดคล้องกับจริยศาสตร์ของเหล่าจื่ออย่างไร คนเหล่านี้ (ตัวละคร ในวรรณกรรม) ล้วนมีมีโนธรรมในตัวเอง ใช้ชีวิตอย่างเสรีบางคนมองว่าจารีตประเพณีเป็น เพียงเสื้อคลุมที่ปิดกั้นความจริงตัวหนึ่งที่คุณคนเข้ามาสวมใส่โดยไม่รู้ตัว จะเห็นว่าจริยศาสตร์ที่ ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง ยังมีหลายประเด็นที่น่าสนใจและควรศึกษา อยู่มาก ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา จริยศาสตร์ของเหล่าจื่อที่ปรากฏ ในวรรณกรรมของโกวเล้ง เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจในวรรณกรรมของโกวเล้งสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาจริยศาสตร์ของเหล่าจื่อในคัมภีร์เต๋า เต็ก เก็ง
2. เพื่อวิเคราะห์จริยศาสตร์ของเหล่าจื่อที่ปรากฏในวรรณกรรมของโกวเล้ง

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเกี่ยวกับ จริยศาสตร์ของเหล่าจื่อ โดยจำแนกตามประเด็นต่างๆ คือความหมาย คุณลักษณะ แนวทาง องค์ประกอบ และเป้าหมายของตัวละครที่ปรากฏในวรรณกรรมของโกวเล้ง
2. ขอบเขตด้านข้อมูล ที่ใช้ศึกษาจำกัดขอบเขตเจาะจงในคัมภีร์เต๋า เต็ก เก็ง และวรรณกรรมของ โกวเล้งชุดอาวุธทั้งเจ็ดซึ่งได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดย น.นพรัตน์ (นามแฝงของ อานนท์ ภิรมย์อนุกุล) คือ

กระป๋องยี่นยาว	พ.ศ. 2517
ขนนกยูง	พ.ศ. 2517
ดาบมรกต	พ.ศ. 2517
ห้วงมารัก (แค้นสั่งฟ้า)	พ.ศ. 2518
ทวนทมิฬ	พ.ศ. 2518
ยอดมือปราบ	พ.ศ. 2518
ตะขอจำพราก	พ.ศ. 2521

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อและวรรณกรรมของโกวเล้งจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ตีความและนำเสนอในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. นำข้อมูลขั้นต้น ปฐมภูมิคือ คัมภีร์เต๋า เต็ก เก็ง วรรณกรรมของโกวเล้งทั้งเจ็ดเรื่องคือ กระป๋องยี่นยาว, ขนนกยูง, ดาบมรกต, ห้วงมารัก (แค้นสั่งฟ้า), ทวนทมิฬ, ยอดมือปราบ, ตะขอจำพราก และข้อมูลชั้นรองที่สำคัญคือ คัมภีร์จวงจื๊อ เอกสาร ตำรา บทความวิทยานิพนธ์ งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อและวรรณกรรมของโกวเล้ง อีกทั้งข้อมูลสำคัญต่างๆ เพื่อเพิ่มเติมให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. นำข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลทั้งหมดมา ศึกษา ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยนำเอาวรรณกรรมทั้งเจ็ดเล่มของโกวเล้งมาวิเคราะห์ในเชิงจริยศาสตร์

3. นำเอาเนื้อหาและบทวิเคราะห์ที่ได้ทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์มาสรุปและจัดทำรูปเล่ม โดยรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ ทั้งเพิ่มเติมข้อเสนอแนะทั้งในด้านเนื้อหาและประเด็นในการทำวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทางจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อจากคัมภีร์เต๋าเต็กเก็งพบว่า จะต้องทำความเข้าใจกับเต๋าก่อนเป็นอันดับแรก เต๋าคือสิ่งที่ลึกซึ้งอย่างยิ่ง มีความสำคัญอย่างใหญ่หลวงต่อทัศนะต่างๆ ในการดำเนินไปของธรรมชาติและมนุษย์ เต๋ามีลักษณะดังนี้ 1) เต๋าคือสิ่งที่ไม่สามารถพรรณนาด้วยคำพูดได้ คำพูดที่พยายามอธิบายเต๋าคือเป็นไปโดยนัยของการ

เปรียบเทียบเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการอธิบายลักษณะที่แท้จริงของเต๋า 2) สรรพสิ่งคือเต๋า เต๋ามีในสรรพสิ่ง 3) เต๋าเป็นต้นกำเนิดของสรรพสิ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดจากเต๋า

จริยศาสตร์ของเหลาจื้อมีสี่ประการคือ 1) การรู้จักตัวเอง คือการรู้จักกฎธรรมชาติของชีวิต เมื่อรู้จักกฎธรรมชาติของชีวิตย่อมรู้เป้าหมายอันแท้จริงของชีวิต 2) การชนะตัวเอง การชนะตนเองหมายถึงการชนะอวิชชา และรู้แจ้งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกฎธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ของชีวิต เมื่อชนะตัวเองจึงชนะทุกสิ่งทุกอย่าง 3) ความสันโดษ คือการมีชีวิตที่มีความเต็มเปี่ยมอยู่ภายใน ซึ่งเป็นชีวิตที่ปราศจากการดิ้นรนแสวงหา และปลดปล่อยจากภัยทุกอย่าง ดังนั้นจงพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่เป็นความรู้สึกของชีวิตที่มีความเต็มเปี่ยมภายใน ชีวิตที่มีความเต็มเปี่ยมภายในคือชีวิตที่รู้จักและเข้าถึงธรรมชาติของชีวิตนั่นเอง 4) มีอุดมคติแห่งเต๋า เพราะผู้ยึดเต๋าเป็นอุดมคติและปฏิบัติตามวิถีแห่งเต๋าย่อมเป็นหนึ่งเดียวกับเต๋า และมีชีวิตอยู่อย่างเป็นอิสระเต็มเปี่ยมภายใน นอกจากหลักสำคัญสี่ประการแล้วยังมีภาวะสำคัญที่เกี่ยวข้องกันคือ หนึ่ง, หูเหว่ยหรืออุ่เหว่ย การกระทำโดยไม่กระทำ คือการทำงานที่ขัดกับกฎธรรมชาติหรือเต๋า ไม่ทำอะไร โดยอาการของความเห็นแก่ตัว การกระทำสิ่งต่างๆ อย่างเป็นปกติธรรมดาโดยปราศจากการยึดมั่นในผลของการกระทำ สอง, เต็ก (เต๋อ) แปลว่าพลังอำนาจ หรือคุณธรรม ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นของเต๋าและมีคุณค่าของเต็ก เต๋าและเต็กจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เหลาจื้อมิได้พูดถึง เต็กจึงเป็นได้ทั้งพลังชีวิตและคุณธรรม

ลักษณะจริยศาสตร์ของเหลาจื้อมีในคัมภีร์เต๋าเต็งเก๊งที่สำคัญมีดังนี้ 1) ความโลภเป็นภัยพิบัติที่ร้ายแรงที่สุดของมนุษย์ 2) บุคคลพึงเอาชนะความกลัวด้วยความดีของตน 3) ผู้ที่รู้จักตัวเองดีแล้ว เป็นผู้ที่ตื่นแล้ว 4) ผู้ที่เชื่อว่าเป็นบัณฑิต คือผู้ที่รู้จักคนอื่นเป็นอย่างดี 5) คุณธรรมอันประเสริฐสุดที่บุคคลพึงปฏิบัติ คือ ความมัยยัสต์ ความเมตตากรุณา และความอ่อนน้อมถ่อมตน

เมื่อศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมของโกวเล้งก็พบว่า เป็นวรรณกรรมกำลังภายในที่มีพื้นที่อยู่ร่วมกับวรรณกรรมร่วมสมัยได้ เป็นวรรณกรรมที่ไม่ยึดติดกับกรอบวัฒนธรรมประเพณีและประวัติศาสตร์มากเกินไป มีอิทธิพลของวรรณกรรมและภาพยนตร์ตะวันตกร่วมอยู่ด้วย วรรณกรรมของโกวเล้ง จึงมีกลิ่นอายของนักประพันธ์ชื่อดังของโลกหลายคนไม่ว่าจะเป็น จอห์น สไตน์เบ็ค มาริโอ พูโซ หรือเอียน เฟลมมิง ซึ่งในภาพรวมแล้ววรรณกรรมของโกวเล้งมีความหลากหลาย ด้วยการสร้างเรื่องราวของชีวิตคล้ายคลึงกับนิยายชีวิตร่วมสมัย แต่มีฉากดำเนินเรื่องในบู๊ลิ้ม มีการสอดแทรกถ้อยคำลึกซึ้งคมคาย จนข้อความทั้งดงาม

ถูกนำมารวบรวมเป็นเล่มหลายครั้งหลายครา ซึ่งถ้อยคำเหล่านี้แทรกซึมไปด้วยปรัชญาหลายแขนงแต่ที่โดดเด่นมากก็คือเต๋าและเซน

จากการศึกษาจริยศาสตร์ของเหลาจื๋อที่ปรากฏในวรรณกรรมจีนกำลังภายในของโกวเล้งพบว่า ตัวละครในแต่ละเรื่องมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกันแต่มีปณิธานเหมือนกัน ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว วรรณกรรมของโกวเล้งได้กล่าวถึงตัวละครเหล่านี้นี้ไว้มากกว่าความเป็นนักบู๊ทั่วไป เรื่องราวชีวิตของเหล่า จอมยุทธ์และวีรบุรุษของโกวเล้งจึงมีสีสันที่แตกต่างไปจากวรรณกรรมจีนกำลังภายในของนักเขียนท่านอื่น คือเป็นดังปุณชนทั่วไปมีทั้งดีและชั่วอยู่ในตัวตน บ้างก็เป็นนักบู๊หยาบกร้าน บ้างก็เป็นจอมยุทธ์และวีรบุรุษในอุดมคติ และก็อาจเป็นวีรบุรุษที่ดูธรรมดาสามัญยิ่ง ความเป็นมนุษย์ยิ่ง

ประการสำคัญที่พบจากวรรณกรรมของโกวเล้งก็คือ นอกเหนือจะเป็นเรื่องราววิชาฝีมือการต่อสู้แล้ว เรื่องราวของนักสู้เหล่านี้กลับสามารถชี้ให้เห็นถึงความคิด อุดมคติ และปรัชญาของผู้เขียน สะท้อนให้เห็นถึงแก่นแท้แห่งชีวิตและสังคมมนุษย์ เป็นมนุษย์ที่สามารถพบเห็นได้ในสังคมแห่งความจริง มิใช่เพียงแต่เป็นตัวละครในวงบู๊ลิ้มหรือในยุทธจักรนิยายตามวรรณกรรมของโกวเล้งเท่านั้น แป๊ะเจ๊ก็เกีย มีความรู้จักประมาณตนเอง กอหลิม มีความรักเมตตาต่อคนรักและสหายจึงนำมาซึ่งความเชื่อมั่น ตัวนงเก็ก มีจริยธรรมอันล้ำเลิศ ไม่หลงกลวงตนเองและผู้อื่น เสี่ยวเสี่ยวเอ็ง มีความรักกตัญญูต่อครูอาจารย์ เต็งฮี้ ผู้สันโดษและสุขุมเยือกเย็น เอี้ยเจ๋ง ผู้มั่นในคุณธรรม มีความรักเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ลิวเซียงโกย รู้จักตัวเองทำในสิ่งที่ตัวเองรัก เสียสละเพื่อส่วนรวม

จากการวิเคราะห์วรรณกรรมทั้งเจ็ดเล่มของโกวเล้ง พบว่าแนวคิดทางจริยศาสตร์ของ เหลาจื๋อที่ปรากฏในวรรณกรรมจีนกำลังภายในของโกวเล้งนั้น มีลักษณะเป็นการกระทำตามจิตใต้สำนึกหรือมโนธรรมอันดีงามของตัวละครเหล่านั้น แสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมต่างๆ ในแต่ละช่วงของชีวิต ได้แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวจีนโดยเฉพาะตัวละครเอก ซึ่งจะสังเกตเห็นได้อย่างเด่นชัดจากพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครในวรรณกรรมทั้งเจ็ดเล่ม ต่างมี วิถีชีวิตในรูปแบบของตน ที่เหมือนกันคือมโนธรรมประจำใจ มีความรักเพื่อนมนุษย์ ไม่สนใจเกียรติยศ ไข่ชีวิตอย่างเรียบง่าย คือดำรงชีวิตตามเต๋า มีชีวิตที่เรียบง่าย เป็นธรรมชาติ ไม่เห็นแก่ตัวและลำเอียงตนเอง ทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นและสังคม ไม่แสวงหาความอยาก ความฟุ้งเฟ้อทางด้านวัตถุ แสวงหาความว่างเปล่ามาให้ตนเอง จิตเป็นอิสระอยู่เหนือวัตถุอยู่เหนือร่างกายของตนเอง วรรณกรรมชุดอาวุธทั้งเจ็ด แม้จะใช้ชื่อ

เป็นอาวุธเจ็ดชนิด แต่แก่นแท้เรื่องราวที่แท้จริงแล้ว เขียนถึงพลังแห่งจิตใจเจ็ด ลักษณะ เช่น พลังความเชื่อมั่นตนเอง พลังแห่งความกล้าตาย พลังแห่งความแค้น พลังแห่งความซื่อสัตย์ พลังแห่งความรัก เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวความคิดเรื่องหนึ่งเรื่องใดของนักประพันธ์จากวรรณกรรม อาจมีข้อจำกัดทางวรรณกรรมในการเข้าถึงความคิดอันจริงแท้ของนักประพันธ์ผู้นั้น วรรณกรรมของนักประพันธ์ผู้นั้น อาจเป็นแค่เครื่องมือสะท้อนความคิดที่มีอยู่ในตัวตนเท่านั้นไม่ใช่แนวความคิดทั้งหมด ฉะนั้นการทำความเข้าใจแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งพึงระลึกละเอียดว่าแนวคิดนั้นเป็นแนวคิดตามเนื้อเรื่องในวรรณกรรม จำเป็นต้องมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องหาของวรรณกรรมนั้นอย่างถ่องแท้ก่อน จึงจะสามารถเข้าใจแนวคิดของนักประพันธ์ในบริบทนั้นได้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยวิเคราะห์หลักจริยศาสตร์ของเหล่าจื๊อที่ปรากฏในวรรณกรรมเพื่อหาแนวคิดทางปรัชญาจากผู้ประพันธ์ผ่านตัวละครรวมทั้งหมดเพื่อให้เห็นถึงจริยศาสตร์ที่มีอยู่ในวรรณกรรมอันนำไปเป็นแนวทางการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคม

จากการศึกษาที่ผ่านมาผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษาถึงหลักจริยศาสตร์ทั้งหมดของเหล่าจื๊อจากวรรณกรรมกำลังภายในที่มีเนื้อหาต่อเรื่องราว ขนาดยาวทำให้ใช้เวลาในแต่ละเรื่องมากกว่าจะเข้าใจประเด็นการวิจัย หากว่าเลือกศึกษาในประเด็นใดเป็นหนึ่งอย่างละเอียดคงได้ความเข้าใจในเรื่องนั้นชัดแจ้งได้ เป็นต้นว่า วิเคราะห์หลักธรรมของเหล่าจื๊อ, ศึกษาวิจัยจริยของวีรบุรุษในวรรณกรรม, หรือวิเคราะห์แนวคิดเรื่องมนุษย์ในวรรณกรรมของโกวเล้ง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- โกวเล้ง. แปลโดย น. นพรัตน์. (2517). **ชุดอาวุธทั้งเจ็ดตอนที่หนึ่ง กระบี่ยังยืนยาว**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- _____. แปลโดย น. นพรัตน์. (2517). **ชุดอาวุธทั้งเจ็ดตอนที่สอง ขนนกยูง**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- _____. แปลโดย น. นพรัตน์. (2517). **ชุดอาวุธทั้งเจ็ดตอนที่สาม ดาบมรกต**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- _____. แปลโดย น. นพรัตน์. (2518). **ชุดอาวุธทั้งเจ็ดตอนที่สี่ ห่วงมารัก**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- _____. แปลโดย น. นพรัตน์. (2518). **ชุดอาวุธทั้งเจ็ดตอนที่ห้า ทวนทมิฬ**. พิมพ์ครั้งที่ 18 กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- _____. แปลโดย น. นพรัตน์. (2521). **ชุดอาวุธทั้งเจ็ดตอนที่หก ตะขอจำพราก**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- _____. แปลโดย น. นพรัตน์. (2518). **ชุดอาวุธทั้งเจ็ดตอนที่เจ็ด ยอดมือปราบ**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- โกวเล้ง. เรียบเรียงโดย น. นพรัตน์. (2544). **โกวเล้งมังกรเมรัย**. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุ๊ค.
- จงดี ยั่งยืน. (2527). **การศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดทางอภิปรัชญา และจริยศาสตร์ ในคัมภีร์ภควัทคีตาและคัมภีร์เต๋าเต๋อจิง**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์. (2530). **คัมภีร์เต๋าฉบับสมบูรณ์พร้อมอรรถกถา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ : จารึก.
- โชติช่วง นาดอน. (2548). **เต๋า เต็ก เก็ง**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ข้าวหอม.
- ทวีวัฒน์ ปุณฺทริกวิวัฒน์. (2545). **ศาสนาและปรัชญา ในจีน ทิเบต และญี่ปุ่น**. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ.